

Jezik – uzrok Allahovog zadovoljstva ili propasti (Meka)

Hatib: dr. Mahir ibn Hamed el-Muajkili

29. zul-hidždže 1445. / 5. juli 2024.

Hvala Allahu, Koji nam je podario blagodat imana, i objavio Kur'an, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravog puta i razlikovanja dobra od zla. Hvalim Ga, slavljen neka je On, zahvaljujem Mu, kajem Mu se i tražim od Njega oprost. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema druga, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, neka su na njega, na njegovu porodicu, supruge, sve ashabe i sve one koji ga slijede u dobročinstvu Allahova milost, spas i blagoslov.

O vjernici, savjetujem sebi i vama bogobojaznost, razmišljanje o Njegovoj Knjizi i slijeđenje upute Njegovog Vjerovjesnika. "O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio." (El-Ahzab, 70–71)

Ummete islama, čovjekov govor spada u njegova djela, za koja će polagati račun na Sudnjem danu, ako bude dobar, čeka ga dobro, a ako bude loš, čeka ga zlo.

Govor, riječ, u islamu ima veliku važnost. Izgovaranjem tačno određenih riječi čovjek ulazi u islam, riječi mu pomažu da razlikuje halal, dozvoljeno, od harama, zabranjenog, i uzdižu čovjeka na najveće stepene ili ga spuštaju do najnižih granica. U Buharijevom Sahihu bilježi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Zaista čovjek izgovori riječ, u kojoj je Allahovo zadovoljstvo, ne pridajući joj nikakvu pažnju, i Allah ga zbog nje uzdigne do najvećih deredža, i zaista čovjek izgovori riječ, u kojoj je Njegova srdžba, ne pridajući joj nikakvu pažnju, i zbog nje propadne u Džehennem."

Allah, slavljen neka je On, objasnio je vrijednost lijepih riječi, pa je rekao: "K Njemu se dižu lijepe riječi." (Fatir, 10) Allah prima samo one riječi koje voli i kojima je zadovoljan, i zbog toga se u tekstovima Kur'ana i sunneta vjernici podstiču da kontroliraju svoje riječi, kao što se navodi u hadisu: "Ko vjeruje u Allaha i onaj svijet, neka govori dobro ili neka šuti."

O vjernici, svojim govorom tražite Allahovo zadovoljstvo, jer lijepom riječju čovjek možda bude udaljen od Vatre i uđe u Džennet. "... i ko bude od vatre udaljen i u Džennet uveden – taj je postigao šta je želio; a život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje." (Alu Imran, 185)

U dva Sahiha bilježi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Nema nikog od vas a da njegov Gospodar neće razgovarati s njim, bez posrednika, pa će pogledati na desnu stranu i neće vidjeti ništa osim svojih djela, i pogledat će lijevo i neće vidjeti ništa osim svojih djela, pa će pogledati ispred sebe, i neće vidjeti ništa osim vatre. Čuvajte se Vatre makar i sa pola datule, a ko ne nađe ni toliko, onda sa lijepom riječju."

Poštovani vjernici, čuvanje jezika od zabranjenih stvari put je koji vodi ka sigurnosti, Allahovom zadovoljstvu i Džennetu. Tirmizi u svom Sunenu bilježi od Muaza, radijallahu anhu, da je rekao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: "Allahov Poslaniče, obavijesti me o djelu koje će mu uvesti u Džennet i udaljiti od Vatre." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, spomenuo je najvažnija dobra djela, a zatim je rekao: "Hoćeš li da te obavijestim šta je glavna stvar u svemu tome?" Muaz je rekao: "Da, Allahov Vjerovjesniče", a ga je uzeo za jezik i rekao: "Čuvaj ovo, čuvaj ovo." Muaz je upitao: "Allahov Vjerovjesniče, zar ćemo odgovarati za ono što govorimo?", a on mu reče: "Majka te tvoja izgubila, Muaze, zar će ljudi biti bačeni u Džehennem, lica okrenutih zemlji, i zbog čega drugog osim zbog onoga što su 'požnjeli' svojim jezicima?!"

Koliko je riječi koje čovjek izgovori bez razmišljanja, a bit će uzrok propasti i kajanja, zbog njih će biti bačen u Vatru dublje nego što je između istoka i zapada.

Razborit je onaj čovjek koji kontrolira i čuva svoj jezik od lažnog svjedočenja, prenošenja tuđih riječi, potvore, ogovaranja, laži, omalovažavanja i ismijavanja.

U Bitki na Tebuku sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, učestvovala je jedna grupa ljudi koji su, razgovarajući o Vjerovjesniku i njegovim najbližim ashabima, i ne razmišljajući o težini izgovorenih riječi, kazali: "Nismo vidjeli nikoga poput ovih naših 'učača' (učenjaka), da je iko pohlepniji od njih u jelu, lažljiviji u govoru i strašljiviji u borbi", pa je Allah, džellešanuhu, putem Objave, obavijestio Svoga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o ovom slučaju, objavivši mu: "A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.' Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su krivci." (Et-Tevba, 65–66) Nakon objavljivanja ovih ajeta, neki od njih došli su kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i govorili mu: "Allahov Poslaniče, to su bile samo riječi kojima smo sebi htjeli olakšati tegobe putovanja", a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije obraćao pažnju na njih, i samo je ponavljao Allahove riječi: "Reci: 'Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.'"

Utječem se Allahu od prokletog šejtana: "Zar ne vidiš kako Allah navodi primjer – lijepa riječ kao lijepo drvo: korijen mu je čvrsto u zemlji, a grane prema nebu; ono plod svoj daje u svako doba koje Gospodar njegov odredi – a Allah ljudima navodi primjere da bi pouku primili. A ružna riječ je kao ružno drvo: iščupanom drvetu s površine zemlje nema opstanka. Allah će vjernike postojanom riječju učvrstiti i na ovome i na onome svijetu, a nevjernike će u zabludi ostaviti; Allah radi šta hoće." (Ibrahim, 24–27)

O vjernici, svaka riječ koju čovjek izgovori bit će zapisana, a njegov jezik na Sudnjem danu svjedočit će za njega ili protiv njega. "... na Dan kada protiv njih budu svjedočili jezici njihovi, i ruke njihove, i noge njihove za ono što su radili." (En-Nur, 24) S obzirom na to da je jeziku data ovakva uloga, potrebno je učiniti sve da se on sputa i ograniči, i na taj način postigne spas na Sudnjem danu. Tirmizi u Sunenu bilježi od

Ukbe ibn Amira, radijallahu anhu, da je rekao: "Allahov Poslaniče, šta je to spas?" Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovorio mu je: "Spas je da čuvaš svoj jezik (od svega što ti može nanijeti štetu)."

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pozvao nas je da čuvamo svoj jezik i da nikoga ne vrijeđamo i ne proklinjemo. Najbolji musliman, prema njegovim riječima, jeste onaj od čijeg su jezika i ruku mirni drugi muslimani (i svi ljudi).

Također, on je garantovao Džennet onome ko sačuva svoj jezik od lošeg govora i svoj spolni organ od bluda i nemoral. Štaviše, uvrstio je lijepu riječ u sadaku, a od lijepe riječi je spominjanje Gospodara svih stvorenja.

Riječi "elhamdulillah – hvala Allahu" ispunjavaju vagu, a riječi "subhanallahi vel-hamdu lillah – slavljen neka je Allah i hvala Mu" ispunjavaju prostor između nebesa i Zemlje. U dva Sahiha bilježi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Dvije su riječi lahke na jeziku, teške na mizanu (vagi) i drage Milostivom: Subhanallahi ve bi hamdihi, subhanallahil-azim." Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, rekao je: "Čovjek će doći na Sudnji dan sa dobrim djelima poput planina, i vidjet će da ih je uništio svojim jezikom (ogovaranjem, klevetom, vrijeđanjem, grešnim riječima), i doći će sa lošim djelima poput planina, i vidjet će da ih je poništio svojim jezikom, svojim čestim spominjanjem Allaha i drugim sličnim djelima."

Donosite salavate i selame na voljenog Mustafu i odabranog vjerovjesnika, to vam je naredba od Allaha, Koji je rekao: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

